

Raportul Comisiei de lucru a CNATDCU

cu privire la sesizarea înregistrată la UEFISCDI cu nr. 853 din 15.03.2017,
referitor la suspiciunea unei situații de plagiat în teza de doctorat cu titlul

Elena Farago, Coca Farago – Studiu monografic,

susținută la Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia

în anul 2012 de către d-na Mihaela RĂDULESCU

I. PRELIMINARII

Comisia constituită de Consiliul General al CNATDCU în vederea analizării sesizării sus-
menționate a fost compusă din:

1. Prof. univ. dr. Ileana MIHĂILĂ, Universitatea din București;
2. Prof. univ. dr. Andrei AVRAM, Universitatea din București;
3. Prof. univ. dr. Andrei TERIAN-DAN, Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu.

Comisia a procedat la analiza sesizării, bazându-se pe următoarele documente:

- Legea Educației Naționale, nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;
- HG nr. 681/2011 privind aprobarea Codului Studiilor Universitare de Doctorat, cu modificările și completările ulterioare;
- Anexa la Ordinul Ministrului Educației Naționale și Cercetării Științifice nr. 3482/2016 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a CNATDCU;
- Sesizarea nr. 853/15.03.2017, referitor la suspiciunea unei situații de plagiat în teza de doctorat cu titlul *Elena Farago, Coca Farago – Studiu monografic*, susținută la Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia în anul 2012 de către d-na Mihaela Rădulescu, împreună cu anexele atașate de către reclamant/reclamanți;
- Dosarul aferent tezei de doctorat cu titlul *Elena Farago, Coca Farago – Studiu monografic*, elaborată de către d-na Mihaela Rădulescu, cuprinzând: teza de doctorat *Elena Farago, Coca Farago – Studiu monografic*; referatul conducătorului științific, prof. univ. dr. Constantin Cubleșan; rapoartele referenților oficiali: prof. univ. dr. Vasile Fanache

(Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca), prof. univ. dr. Ioan Derșidan (Universitatea din Oradea) și prof. univ. dr. Mircea Braga (Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia); cele două rapoarte de similitudini; punctul de vedere al conducătorului științific al tezei de doctorat, prof. univ. dr. Constantin Cubleşan; raportul Directorul Școlii Doctorale de Filologie de la Universitatea „1 Decembrie 1918”, din Alba Iulia, prof. univ. dr. Mircea Braga; procesul-verbal al ședinței comisiei Școlii Doctorale de Filologie de la Universitatea „1 Decembrie 1918”, din Alba Iulia, care a analizat sesizarea transmisă de ISJ Vâlcea în anul 2015.

II. ANALIZA TEZEI ÎN RAPORT CU SESIZAREA

În urma analizei tezei de doctorat cu titlul *Elena Farago, Coca Farago – Studiu monografic*, prin confruntare cu sesizarea nr. 853/15.03.2017, membrii comisiei de lucru au constatat, mai întâi, că acuzațiile cuprinse în sesizare vizează două aspecte distincte ale cercetării doctorale: (a) bibliografia tezei de doctorat; (b) corpul tezei de doctorat.

În consecință, comisia a procedat la o analiză amănunțită a fiecăruia dintre aceste aspecte, în urma căreia formulează următoarele observații:

A. Cu privire la bibliografia tezei de doctorat:

1. Acuzația de plagiat în condițiile simplelor coincidențe parțiale ale bibliografiilor primare și secundare prezente în teză cu cele existente în spațiul public de referință este improprie prin definiție, căci este imposibil să fii original atunci când stabilești corpusul operei literare a unui autor (aici, a două autoare), care, prin însăși definiția statutului de autor, se află înregistrat într-o varietate de forme bibliografice, de la bibliorafturile clasice ale bibliotecilor publice de mai mici sau mai mari dimensiuni până la bibliografiile specializate, fie ele doar publicate sau/și prezente pe internet. Cum ar putea cineva să stabilească o *altă* bibliografie a lucrărilor unui autor decât aceea care se bazează pe lucrările acestuia, existente deja?! Același lucru se poate spune și despre bibliografia secundară, în care inevitabil se vor găsi lucrări deja prezente în alte bibliografii realizate pe marginea creației unui autor.

2. Bibliografia tezei de doctorat nu cuprinde doar titluri din cele două surse indicate în sesizare. Prin urmare, nu poate fi acceptată una dintre concluziile din sesizare, aceea că

„bibliografia fiind plagiată de pe internet, pe cale de consecință rezultă că realizarea tezei de doctorat s-a făcut tot prin plagiat”.

3. Comisia poate accepta că, în anumite cazuri excepționale, atunci când scopul unei cercetări este **în mod explicit bibliografic** (de exemplu, „descoperirea” și indexarea unor manuscrise sau a unor articole care fuseseră ignorate de către bibliografiile anteriori), preluarea nedeclarată a contribuțiilor predecesorilor poate constitui un plagiat. Însă acesta nu este și cazul tezei d-nei Rădulescu, care nu-și revendică nicăieri vreo contribuție originală de ordin bibliografic, ci doar una **de ordin exegetic**. Prin urmare, acuzația de „plagiat bibliografic” nu se poate susține, cu referire la teza d-nei Mihaela Rădulescu, nici măcar prin invocarea unor astfel de circumstanțe excepționale.

B. Cu privire la corpul tezei:

1. Lucrările prezentate ca surse ilicite ale tezei în sesizarea pe care o analizăm nu conțin niciun fel de analiză a lucrărilor celor două autoare, și nici măcar biografiile lor prezentate pe larg, ceea ce constituie, de fapt, obiectul însuși al tezei de 271 p. (pe care autorul/autorii sesizării *nici măcar nu a(u) citit-o, după cum se recunoaște în sesizare, care se bazează doar pe rezumatul de 10 p. incluzând și bibliografia*). În aceste condiții, nu se poate susține că în teza de doctorat „nu s-a menționat [sic!] corect autorul și opera care s-a folosit pentru informare”.

2. O altă aserțiune din sesizare este că „observând cuprinsul în rezumatul acestei teze, mai mult de jumătate din această teză nu reprezintă partea de cercetare științifică personală așa cum este normal”. Nici această concluzie nu poate fi acceptată. În mod similar, nu se poate susține, numai pe baza cuprinsului și a rezumatului, că „această teză de doctorat nu transmite un mesaj științific valoros și original”.

3. Sesizarea nu conține nicio dovadă de plagiat. De subliniat este și faptul că teza a fost reverificată cu programul antiplagiat, așa cum se menționează în raportul directorul Școlii Doctorale de Filologie de la Universitatea „1 Decembrie 1918”, prof. univ. dr. Mircea Braga. Valorile coeficientului 1 de similitudine (de 2,6%) și ale coeficientului 2 (de 0,9%), din cele două rapoarte de similitudini, sunt mult sub limitele recomandate.

4. Sesizarea depusă la UEFISCDI a făcut, în primă instanță, obiectul unei analize la nivel local, fapt prezentat în Procesul-verbal al comisiei întrunite în data de 26.10.2015, ca urmare a adresei nr. 3599/25.09.2015 din partea Inspectoratului Școlar Județean Vâlcea, ce conține în

sinteză și argumentația completă și pertinentă în sensul celor înfățișate mai sus (și care rezultă din lectura tezei și a celorlalte materiale puse la dispoziție), a prof. univ. dr. Constantin Cubleşan (conducătorul științific al doctorandei) și a prof. univ. dr. Mircea Braga, în calitate de director al Școlii Doctorale. Cele două răspunsuri ale celor doi specialiști ai Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia, prezente și ele *in extenso* în materialul pus la dispoziția Comisiei de lucru, demonstrează fără urmă de îndoială atât probitatea comisiei care a acordat titlul de doctor în filologie d-nei Mihaela Rădulescu, cât și reaua-voință a reclamantului/reclamantilor.

5. Sub raport strict logic, acuzația de plagiat referitoare la corpul tezei se bazează pe o evidentă eroare: „bibliografia fiind plagiată de pe internet, pe cale de consecință rezultă că realizarea tezei de doctorat s-a făcut tot prin plagiat”. Or, chiar dacă bibliografia tezei ar fi fost plagiată de pe internet (ceea ce, după cum s-a arătat mai sus, nu este adevărat), dintr-o asemenea situație nu s-ar putea deduce *a fortiori* că și corpul tezei ar fi fost plagiat. Pentru a se proba existența plagiatului în corpul tezei ar fi fost necesar ca sesizarea să conțină trimiteri concrete la sursele pretins plagate – ceea ce nu se întâmplă.

6. În afară de sursele menționate în sesizare, Comisia de lucru nu a identificat alte posibile surse de plagiat. Iar, cum plagiatul nu se poate susține în cazul primei categorii de surse, Comisia conchide că nu are temeiuri pentru a considera teza d-nei Rădulescu drept un plagiat (nici integral, nici parțial).

III. CONCLUZII

Pe baza considerațiilor de mai sus, comisia consideră că acuzațiile la adresa d-nei Mihaela RĂDULESCU, formulate în sesizarea nr. 853 din 15.03.2017, sunt lipsite de temei. Prin urmare, comisia recomandă **menținerea titlului de doctor** în Filologie acordat d-nei Mihaela RĂDULESCU și **respingerea sesizării ca nefundată**.

Comisia de lucru:

Prof. univ. dr. Ileana MIHĂILĂ

Prof. univ. dr. Andrei AVRAM

Prof. univ. dr. Andrei TERIAN-DAN

